

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXV. Pax inter duos coenobitas, quorum alter acerbum odium exer cebat, alter pro aduersario Deum orabat, Virginis prouidentia, componitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

MIRAC. VIRG. XXXV.

Pax inter duos coenobitas, quorum alter acerbum odiū exercebat, alter pro aduersario Deum orabat, Virginis providentia, componitur.

INter duos Cistercienseis aderant quaedam similitates. alter eorum non modò nō ira flagrabat; sed etiam pro aduersarij salute quotidie Deum deprecabatur. aduersarius autem, quo in illo clariora benevolentiae signa apparebant, eò acerbius odium exercebat; quod minimè unquam leniebatur. Quin immò; ut cum grauius ulcisceretur, innocentem falsa accusatione & turpissima reū agere, ausus est. Quamobrem accusatus innocens, defensionis suae robur in disertissima aduocata, Dei parète, positum habebat. Fortè autem dum noctu in templo unà cum alijs Deum precaretur; falsae accusationis cogitatione animum ab instituto abduci sinebat. Longè igitur ab alijs in remotissimum sacellum secessit; ubi ante Virginis simulacrum prostratus eius opẽ flens, ac dolore se interimens exposcebat. Interim ipsa lux alma pietatis, nullam moram interponens, sole splēdidior, e dextra facelli parte ad monacum propius uisa est accedere, & eius dolorem lenire. Propè ipsam aderat iuuenis, cuius decora erat, ac coelestis facies. Hunc, cum aspera in cruce, effuso innocēti sanguine, Christus mortem crudelissimam obiret, apud ipsam piam matrem filij parteis uoluit obtinere. Virginē. n. matrem uirgini adolescenti commendauit. Erat ille

D. Ioan-

LIBER PRIMVS.

59

D. Ioannes, qui altè coelestia arcana uestigauit, qui praeclarè ea affecutus est. Dū uerò sanctissimae triadis, ut semper fieri solet, in precationum extrema parte, in templo precantes gloriam referrent; Virgo, & iuuenis se submiserunt. illa. n. uerba honore profecti sunt, non aliter, ac soleant disciplina christiana bene imbuti; cū illa uel in templis, uel in publicis supplicationib., aut stans sacrificijs exaudiunt. Conuertens autem Virgo se ad miserum dolore diuulsū, eius moerorem illis uerbis leniuit, quib. coelum admirabili laetitia totum solet triumphare. Scire ipse studebat, cur ipsa & adolescens Virgo auditis illis uerbis; GLORIA patri, & filio, ea tantopere uenerati fuissent; at ipsa dixit, non esse cur eam ob rem afficeretur admiratione. Nam quoties, inquit, in terris trini numinis potestatem, & gloriam mortales memorent, toties coelestes, ac coelestia omnia ultrò ad eius laudes memorandas, dulci concentu ferri solent. Hic dicendi sine facto, statim abiit, suauissimo odore templum replens. eius suauitatis non expers inuidus accusator, qui à pio uiro capitali odio prius diffidebat, & sentiens. è Virgine, diuinum illum odorem prouenisse, se se statim collegit, & innocentem falsò à se accusatum fuisse, confessus est. Summo manè, cum ceteri omnes de admirabili illo odore inter se loquerentur, eius causam ignorantem, ad praefectum pius, & integer monachus properat; & quae noctu in recondito facello uiderat, audiueratq., omnia diligentissimè exponit. Obstupescerat praefectus, uixq. ad ea credenda poterat adduci. Interim autem ipse falsus accusator aduenit, misericordiam obsecrans, criminisq.

H 2 falsi-

falsitatem, & culpam accusationem liuore, & odio à se institutam dicens. Cur tam facile ille rectam uiam inuisset, mirabatur praefectus nesciens, unde tam repentina mutatio proueniret. Tunc, ait ille, & ego coelestis illius odoris particeps fui, qui in cor meum mirifica illa suauitate ita penetrauit, ut maleuolentia, & odium statim in beneuolentiam, & ardentissimum amorem conuersum fuerit. Quamobrem ad illud facellum, ubi ea uisa fuerant, praefectus cum coenobij antiquioribus properat, omniaque adhuc mirabilem illum odorem suauissimè afflare perspexit. Re ipsa aperte uisa, lapides illos qui coelestem odorem afferebant in abditissimum sacrarium recondi iussit. lapidibus autem maior religionis dignitas inerat, quia pressi, & tacti fuerant à sanctissimis illis Virginis pedibus. Ideo perpetua eius miraculi memoria, ab omni posteritate, semper maximo cum triumpho excepta est.

MIRAC. VIRG. XXXVI.

Virgo desperantem clericum confirmat, eidem os, & linguam rabie quadam morbi ferè diuulsam curat; quia saepe ab eo consueuerat laudari.

CLericus, quia maximè diuitijs affluebat, mundi illecebris ualde erat deditus. Illud tamen in ipso maximè laudandum erat, quia ubi templum aliquod adibat, statim incredibili obseruantia, illis uerbis uirginem salutabat, quibus aeterni regis nomine, à coelesti nuncio salutata fuerat. Deinde uerò se ad filium conuertebat, beatam dicens castissimam
alium,